

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 142ο

Ενώ το προεκλογικό ρουσφέτι στις κρατικές τράπεζες και τις ΔΕΚΟ οργιάζε και τα στελέχη της κυβέρνησης Σημίτη πάσχιζαν με δηλώσεις να στηρίξουν το Χρηματιστήριο, που είχε αρχίσει να «πέφτει», την Τρίτη 14 Μαρτίου 2000, σημειώθηκε μια πολύ μεγάλη πτώση. Ο γενικός δείκτης έκλεισε στις 4.542,65 μονάδες και 200 μετοχές είχαν φτάσει στο ανώτατο όριο απωλειών -10% που επιτρεπόταν τότε.

Σύμφωνα με δηλώσεις χρηματιστών, που έγιναν εκείνη την ημέρα, η πτώση των τιμών στη συγκεκριμένη συνεδρίαση οφειλόταν στις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών ότι θα υπήρχε παρέμβαση για στήριξη του Χρηματιστηρίου, όπως είχε συμβεί προ καιρού είτε από την κρατική ΔΕΚΑ είτε από τις κρατικές τράπεζες. Ωστόσο, η παρέμβαση δεν έγινε! Προφανώς γιατί οι τότε διοικήσεις των κρατικών τραπεζών, αν και διορισμένες από την κυβέρνηση, φαίνεται ότι σκέφτηκαν ότι είχαν ήδη χάσει αρκετά χρήματα...

Διαδήλωση μικροεπενδυτών στη Σοφοκλέους

Η πτώση αυτή του Χρηματιστηρίου, όμως, προκάλεσε την οργή εκατοντάδων μικροεπενδυτών που ήταν ήδη εγκλωβισμένοι στο Χρηματιστήριο, καθώς ακούγοντας τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις περί ανόδου της Σοφοκλέους, είχαν αγοράσει μετοχές σε υψηλές τιμές, με αποτέλεσμα να μην τοηλούν να τις πουλήσουν, γιατί θα έχαναν τεράστια ποσά. Έτσι αργά το μεσημέρι της Τρίτης 14 Μαρτίου οι συγκεντρωμένοι μικροεπενδυτές έκαναν πορεία διαμαρτυρίας μέχρι το Χρηματιστήριο, όπου τους υποδέχθηκαν τα ΜΑΤ με δακρυγόνα.

Η κυβέρνηση Σημίτη είχε πανικοβληθεί. Έτσι το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου κάλεσε στο γραφείο του τους διοικητές των τριών μεγαλύτερων κρατικών τραπεζών καθώς και τους προέδρους της Επιτροπής Κεφα-

Δακρυγόνα κατά μικροεπενδυτών

Του

ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

anagrostou@eleftheros.gr

λαιοαγοράς και του Χρηματιστηρίου, προκειμένου να συζητήσουν για την πορεία στη Σοφοκλέους. Μετά τη σύσκεψη αυτή, ο κ. Παπαντωνίου επανέλαβε τους γνωστούς ισχυρισμούς ότι «η οικονομία πάει καλά, οι νόμοι της οικονομίας οδηγούν σε μια θετική εξέλιξη του Χρηματιστηρίου» προσθέτοντας, όμως, «αλλά θα πρέπει, ιδιαίτερα οι μικροεπενδυτές, έχοντας εμπιστοσύνη στην πορεία της οικονομίας και του Χρηματιστηρίου, να κλείσουν τα αυτιά τους στις πολιτικές αυτές σειρήνες, οι οποίες κάνουν δηλώσεις που δεν συναρτώνται με τις ουσιαστικές θετικές τάσεις της οικονομίας και των αγορών.

Γιάννος: Φταίει η... πολιτικοποίηση του ΧΑΑ

Οι Εποπτικές Αρχές του Χρηματιστηρίου είναι σε ετοιμότητα να προληφθούν και να αποτρέπουν φαινόμενα, τα οποία θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε χειραγώγηση των μετοχών και σε ζημιά των μικρο-

επενδυτών» και πρόσθεσε: «Η πολιτικοποίηση του Χρηματιστηρίου έχει προκαλέσει αρνητικές συνέπειες». Φυσικά με τις αναφορές του αυτές, ο κ. Παπαντωνίου προσπάθησε να επιρρίψει τις ευθύνες για την πτώση στο Χρηματιστήριο στην κριτική που ασκούσε η Νέα Δημοκρατία, πλην όμως, την ώρα που είχε κάνει τις δηλώσεις αυτές, είχε ησημονήσει ότι ο ίδιος από τις παραμονές των ευρωεκλογών του Ιουνίου του 1999, είχε μιλήσει για το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα του Χρηματιστηρίου που «πήγαινε κανόνι»!

Ωστόσο, πέρα από την απλοϊκή αυτή εξήγηση που έδωσε ο κ. Παπαντωνίου για την κακή πορεία του Χρηματιστηρίου, ησημονώντας τον τεράστιο αριθμό των δηλώσεων που είχαν γίνει από τον Ιούνιο του 1999, στην κατεύθυνση ότι το Χρηματιστήριο θα φθάσει μέχρι και τις 7.000 μονάδες, τελικά η πτώση της αξίας των μετοχών τον Μάρτιο του 2000, θα έπρεπε να ήταν αναμενόμενη. Αυτό τουλάχιστον πίστευαν

έγκυροι οικονομικοί αναλυτές εκείνη την περίοδο. Οι κυριότεροι από τους λόγους αυτούς ήταν:

- Η συνειδητοποίηση του επενδυτικού κοινού ότι υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ της πραγματικής και της ονομαστικής σύγκλισης παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης!

- Η απουσία επενδυτικών πρωτοβουλιών από τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρείες, παρά το γεγονός ότι τα κεφάλαια που απορρόφησαν από την αγορά το 1999 έφτασαν τα 3,3 τρισ. δρχ., ποσό που ήταν τετραπλάσιο από τα κεφάλαια που είχαν απορροφήσει από την αγορά οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο επιχειρήσεις το 1998!

Ανύπαρκτη η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς

- Οι επενδύσεις όλων των ελληνικών επιχειρήσεων-εισηγμένων και μη στη Σοφοκλέους αυξήθηκαν το 1999 μόλις κατά 11,5% ή σε απόλυτα ποσά τα 540 δισ. δραχμές και έφθασαν τα 5,3 τρισ. δραχμές, σύμφωνα με στοιχεία της έκθεσης της Τραπεζής της Ελλάδος που

είχε κατατεθεί στη Βουλή την πρώτη εβδομάδα του Μαρτίου 2000. Η δυσανάλογη σχέση μεταξύ αντιληθέντων από το Χρηματιστήριο κεφαλαίων (3,3 τρισ. δρχ.) και επενδύσεων ενισχύει τη διάχυτη εντύπωση ότι πολλές επιχειρήσεις δεν υλοποιούν το επενδυτικό πρόγραμμα, για το οποίο προχώρησαν στις «θηριώδεις» αυξήσεις κεφαλαίου και εισέπραξαν τα χρήματα των επενδυτών.

- Η εξέλιξη αυτή αποκάλυπτε την ανυπαρξία της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς η οποία όφειλε να παρακολουθεί τις επιχειρήσεις που απορροφούσαν ρευστότητα από τη Σοφοκλέους, προκειμένου να διαπιστώνει αν τα χρήματα που αντλούσαν, χρησιμοποιούντο για τον σκοπό που αντλήθηκαν, δηλαδή για επενδυτικές δραστηριότητες ή κατέληγαν σε καταθέσεις στο εξωτερικό ή σε άλλες δραστηριότητες. Και αυτό ήταν δικαιοδοτημένο από τη στιγμή που οι επενδυτές διαπίστωναν ότι η κυβέρνηση Σημίτη δεν προχώρησε στην εξαγγελία πολιτικής ιδιωτικοποιήσεων, απελευθέρωσης των αγορών κ.λπ., ώστε να συμμετάσχουν ενεργά και με τα ποσά που είχαν αντλήσει από τη

χρηματιστηριακή αγορά.

- Η πολιτική μείωσης του πληθωρισμού είχε στηριχθεί σε μειώσεις της έμμεσης φορολογίας και σε αλλαγή της Ισοτιμίας δραχμής-ευρώ... «αποθηκευόντας» ένα κομμάτι του πληθωρισμού, που αναμενόταν να κάνει την εμφάνισή του μόλις θα έκλεινε 12μηνο από τη μείωση των εμμέσων φόρων!

- Η Ελλάδα από την επομένη της ένταξης στην ΟΝΕ θα είναι ανέτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που θα συνεπάγεται η νομισματική ενοποίηση επειδή οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1994 μέχρι και το 2000 δεν προχώρησαν σε διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, ούτε είχαν κάνει τις απαραίτητες παρεμβάσεις, ώστε να απελευθερωθούν οι αγορές, να γίνουν αποκρατικοποιήσεις, να καταργηθούν τα κρατικά μονοπώλια.

- Η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην οποία σημειώθηκε άνοδος της ανεργία, από το 9,6% το 1994 στο 10,8% το 1998, — και στο 11,5% το 1999, ενώ σε όλες τις χώρες της Ε.Ε. υπήρξε θεαματική πτώση της ανεργίας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ